

ΤΩ ΑΕΙΜΝΗΜΟΝΕΤΩ

ΑΝΤΩΝΙΩ ΚΟ. ΘΕΟΤΟΚΗ ΑΝΔΡΟΥΤΣΕΛΗ.

« Ανθρώπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
καὶ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, αὐτὸς ἐξανθήσει. »
(αὐτὸ ψαλ. ρβ'.)

Κατὰ τὴν πρωίαν τῆς 14 ἔ. ε. Ἰστανμένου, ἀδυσώ-
πητος θάνατος διὰ τοῦ σκληροῦ τοῦ δραπετοῦ διετέμεν τὸ
νῆμα τῆς πολυτίμου ζωῆς τοῦ, ὑπὸ πολυτλήμονος πατρὸς,
πεφιλημένου ἀδελφοῦ καὶ προσφιλῶν συγγενῶν καὶ φίλων
πενθουμένου Αντωνίου Κό. Θεοτόκη Ανδρουτζέλη, μόλις τὸ
τριακοστὸν ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγοντος, καθ' ἣν
ὥραν τὰ βεβαρυμένα αὐτοῦ βλέφαρα εὗρον ἄνεσιν παραδι-
δόμενα ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Μορφῆως. — Ἀλλὰ φεῦ! ὁ προσ-
φίλος Αντώνιος διὰ παντὸς ἐστερεῖτο τοῦ φωτὸς τοῦ Ἡλίου —
ἀποστάς δὲ ἀπ' ἡμῶν, ἀπηλλάγη τῶν ὀδυνῶν τῆς προσκαίρου
ταύτης ζωῆς, ἵνα τὸν ἀτελεύτητον τῶν μακάρων βίωσῃ βίον.

Ὁ φιλόστοργος ἐκεῖνος υἱὸς, ὁ προσφιλέστατος ἀδελφός,
ὁ περὶ τὴν γενετὴν, τὰ ἤθη καὶ τὴν συμπεριφορὰν εὐ-
γενής, ὁ διακεκριμένος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του πολίτης, τὸ
γόνος εἶλκεν ἐκ τῶν, πρὸ αἰώνων ἐν τῇ εὐάνδρῳ καὶ εὐνο-
μουμένῃ Κερκύρᾳ μετοικησάντων ἐκ τῆς τότε δούλης πα-
τρίδος Θεοτόκη οἴτινες, ἐνεκα τῶν ἀφαιδῶν θυσιῶν ἃς κατέ-
βαλον ὑπὲρ τῆς νέας πατρίδος των, δικαίως ἐτιμῆθησαν διὰ
θεσπισμάτων ὑπὸ τῆς τότε κρατοῦσας Κυριαρχίας.

Μόλις ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ εἰσελθόντος τοῦ ἀειμνήστου
καὶ ἐναρέτου Αντωνίου, κύριον μέλημά του ὑπῆρξεν ἡ δια-
τήρησις τῆς οἰκογενειακῆς του ἀξιοπρεπείας ἀμακίας καὶ ζώ-
σης, πᾶν ἔπειραθαι ἵνα ἰδῆ ἀναθάλλουσιν τὴν εὐ-
κλειαν τῶν προγόνων του.

Ὁ σώφρων καὶ δραστήριος Αντώνιος, ἀναλαβὼν τὴν διευ-
θύνσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ σκάφους, ἤξιωθη ἵνα τὰς πολυ-
τόχους προσπάθειάς του ἰδῆ ἐστεμμένως μετὰ πλήρους ἐπι-
τυχίας. διὰ τῆς τε ἀνορθώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς προγο-
νικῆς εὐκλείας καὶ τῆς βαρυτίμου ἰδιοκτησίας, ἀνακτήσεως.

Ἀπαράμιλλος πρὸς τὸν γηραιὸν γενήτορα εὐπείθεια καὶ
στοργή — παραδειγματικὴ καὶ ἀξιομήμητος πρὸς τὸν ἀμφι-
θαλῆ ἀδελφόν του ἀγάπῃ — ὑπρόσῃγορος ἅμα τε καὶ ἀξιο-
πρεπῆς συμπεριφορᾶ. ἦσαν αἱ οἰκογενειακαὶ ἀρεταί, αἵτινες
τὸν ἀγαθὸν Αντώνιον περιεκόσμου.

Αὐτῶν ἐπειῶν τῶν ἀρετῶν καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ αὐτοῦ
βίῳ χρώμενος, δικαίως προσεκτήσατο τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν
ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων, οἵτινες, τῇ ἀώρῳ στε-
ρήσει αὐτοῦ πειθοῦσι τὴν ἔλλειψιν πολυποθῆτου φίλου καὶ
ἐξαιρέτου συμπολίτου.

Ἀλλ' οἴμοι! Ἐπίπρωτο, σκληρὸς θάνατος, ἡ ἀφάρπαξ τὸν
πολυπόθῆτον καὶ ἀξιάριστον Αντώνιον ἐκ τῶν κόλπων τῆς ἐν
αὐτῷ ἐγκαυωμένης οἰκογενείας.

Ὁ θάνατος τοῦ ἡμετέρου Αντωνίου ἐματαίωσε τὰς ἀξιο-
παίρους καὶ πολυτίμους προσπάθειάς, ἃς εἶχεν ἤδη ἐπιχει-
ρήσει ὑπὲρ τῆς εὐμερίας τῆς οἰκογενείας του — δυσαναλή-
ρωτον καταλειπὸν κενὸν ἐν τῇ ἐλευθερίῳ ἐπιστήμῃ ἦν ἐν-
τίμως τε καὶ ἐπιτυχῶς ἐπηγγέλετο — ἀνίατον δὲ καὶ δια-
ρκὲς τραῦμα ἐπενεγκῶς εἰς τὰς εὐαισθητοῦς καρδίας τῶν συ-
γγενῶν αὐτοῦ.

Ὁ φιλόστοργος πατὴρ καὶ ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ
Αντωνίου παρέσχον ὑπὲρ τούτου ἀδιαλείπτως τε καὶ νυθη-
μερὸν, διαρκούσης τῆς μακροχρονίου καὶ πολυοδύνου ἀσθε-
νείας του, ἀπάσας τὰς ἀνθρωπίνως ἐφικτάς βοήθειάς καὶ μετὰ
τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἐπὶ ματαίᾳ ἐλπίδι, οὐχὶ κατωτέραν πρὸς
τὸν πεφιλημένον καὶ ἄψυχον νεκρὸν, τὴν ἐκυτῶν στοργὴν
ἐξεδύλωσαν.

Περὶ τὴν 5ην μ. μ. τῆς ἐπιούσης ἐγένετο ἡ τοῦ νεκροῦ
ἐκφορά διὰ καταλλήλου καὶ ἀνταξίας πρὸς τὰς ἀρετάς τοῦ
πενθουμένου πομπῆς μέχρι τῆς Βασιλικῆς πύλης τῆς πόλεως.

Ἐκεῖθεν ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ὑπὸ πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας ἐφ' ἁ-
μάξης μετηνέχθη εἰς τὴν ἐν Κελλάει ἰδιόκτητον, οἰκογε-
νειακὴν Ἐκκλησίαν.

Παρὰ τὴν εἰς τὸν Ναὸν ἄγουσαν καὶ νεοαραχθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ ἀειμνήστου Αντωνίου ὁδὸν, συγκεκινήμενοι Ἰσταντο, πε-
ριμένοι, ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸν ἄπικτον καὶ ἀγαθὸν κύριόν των,
οἱ ἐν τοῖς πέριξ οἰκοῦντες χωρικοὶ, προϊσταμένοι των, τὰ
ἱερατικὰ αὐτῶν ἄμφια φερόντων, Ἰερέων τῆς κώμης — τέσ-
σαρες δὲ ἐκ τῶν πιστῶν τῇ οἰκογενείᾳ Ανδρουτζέλη ἡπει-
ρωτῶν, τὰς χρυσοῦφάντους ἐθνικὰς στολάς των φοροῦντες καὶ
δακρυχέοντες, ἐπὶ τῶν ὤμων των τὸ φέρετρον ἐπιθέμενοι, ἡ-
ρέμα ἐπορεύοντο πρὸς τὸν Ναὸν, παρακολουθούμενοι ὑπὸ τῶν
λελυπημένων συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἄμα τῇ ἐκ τῶν ἀμαξῶν καταβάσει τοῦ νεκροῦ, ὁ φωτα-
βόλος Ἥλιος, ὡσεὶ συμμερισθεὶς τὴν τοῦ ἀκολουθούσας κα-
τέγουσαν θλίψιν, τὰς χρυσολαμπεῖς ἀκτῖνας του ὑπὸ τὸν ὀ-
ρίζοντα, δύων, ἐκρυψε, τὸ δὲ ἐραπλούμενον αὐτοῦ τὴν ἄψυ-
χον ἰδιοκτησίαν τοῦ ἀψύχου μεταφερομένου αἵου τῆς πε-
ρικάλυπτε.

Ἡ νεκρικὴ σιωπὴ, κατὰ καιρὸν διεκόπτετο πρὸ τῶν, ἐκ
τῶν μυθῶν τῆς καρδίας τοῦτε πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, βιαίως
ἐξερομένων οἰωγῶν — Οἱ τοῦ Ἰψίστου Δε. ἔργοι τὰ ἐπι-
κῆδεια ἄσματα μέλποντες διὰ τῶν ἐν τῇ μικρῇ σιωπῇ
ἀντηχοῦντων ὀξέων τόνων, εἴτι μᾶλλον ἐπιπέσειεν τὴν συγι-
ντικὴν σκηνὴν, ἣν, ἐν τῷ ἐπὶ μᾶλλον διαχόμενῳ μύρῳ
πίπῳ τῆς ἐπελθούσης νυκτὸς, παρίστα ἡ πένθημος συνοδία.

Τὸ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας διαχόμενον ἐν τῷ σὶσται καὶ πάλ-
λον φῶς τῶν νεκρικῶν λαμπάδων — ἡ τὴν ἀτροσφαίραν πλη-
ρώτακα ὀσμὴ τοῦ νεκρολιβάνου — ἡ ὑπὸ σεβασμίαν Ἰερέων
σεμνοπρεπῶς ψαλίσσα ἐπικῆδειος ἱερὰ ἀκολουθία, ἐπὶ τοσοῦ-
τον συνεκίνησαν τοὺς τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, ὥστε
ὄσμη δάκρυα κατέρρευσαν ἐπὶ τῶν παρειῶν ἀπάντων.

Ὅτε ἡ πρὸς τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν θεία πρόσκλησις με-
λωδικῶς ἠντήχησε, τὰ κρουνηδὸν καταβρέοντα δάκρυα τῶν συν-
ωδομένων ἵνα κατασκαθῶσι τὸ φέρετρον, κατέβρεξαν αὐτὸ.

Περαιθεῖσης τῆς ἐπιταφίου τελετῆς συγκεκινήμενοι ἅπαντες
περικύκλουν τὸ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας οἰκογενειακὸν μνημεῖον,
ἐν ᾧ, ὑπὸ τῶν δακρυβροῦντων συγγενῶν του, ὁ νεκρὸς κατε-
τίθη. Ὁ γοερός θρήνος τοῦ τε γηραιοῦ πατρὸς καὶ ὁ τοῦ
ἀπαραμυθήτου ἀδελφοῦ συνηνοῦτο μετὰ τῶν, εἰς ἀπάντησιν
τῶν τοῦ ἱερέως διήσεων πρὸς τὸν Ἰψίστον, ἱκεσιῶν τῶν
περιστώτων, ὑπὲρ τῆς ἐν χώρα δικαίων κατατάξεως τῆς ψυ-
χῆς τοῦ προσφιλοῦς των Αντωνίου· ὁ δὲ πολυτλήμων πατὴρ,
πρὸς τὴν ἰσχυρὰν τῆς θρησκείας παρηγορίαν προσφεύγων, κα-
τανυκτικῶς καὶ δάκρυα χέων τὴν ἱερὰν τῆς Θεομήτορος, τῆς
παραμυθίας ταύτης τῶν τεθλιμμένων εἰκόνα κατησπάζετε.

Ψυχὴ τοῦ Αντωνίου! ἡ παρὰ τὰς βαθμίδας τοῦ Θεόρου
τοῦ Ἰψίστου παριστανομένη, δεήθητι ἀδιαλείπτως, ἵνα ὁ
Πανοικτίρμων ἐπιβλέπων, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς Μεγαλειότητός
του, ἐπιχύσῃ, ὡς φιλεῦσπλαγχνος παρήγορον βάλσαμον ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν σὲ θρηνοῦντων. — Δέχθητι δὲ τὸν ἀτελῆ
ταῦτον, ἀλλ' εἰλικρινῆ συγγενικὸν φόρον, ὃν σοὶ προσενέγκω,
ὡς δῆγμα τῆς πρὸς τὴν μνήμην σου ἀγάπης μου, μὴ παύων
καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ δεόμενος πρὸς τὸν Ἰψίστον.

Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀειμνήστε Αντώνιε!

Κερκύρα, τῇ 16 Ἰουνίου Ε. Ε. 1864.

